

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

P-568/2026-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Maji Hilje, u pravnoj stvari tužitelj FORTIS OGLAŠAVANJE d.o.o., Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 1, OIB: 58994682766, kojeg zastupa punomoćnik Ivica Pezo, odvjetnik u Odvjetničkom društvu PEZO I PARTNERI d.o.o. Zagreb, Vrbani 4, protiv tuženika Grad Velika Gorica, Velika Gorica, Trg kralja Tomislava 34, OIB: 75834963344, kojeg zastupa punomoćnik Matija Škrinjarić, odvjetnik u Velikoj Gorici, Trg kralja Tomislava 3, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 15. srpnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, s danom objave 26. kolovoza 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetan Ugovor o plaćanju naknade za veliki reklamni pano, Klasa: 363-02/2017-14/14, Urbroj: 238-31-13/05181-2019-8 od 8. veljače 2019.

II. Nalaže se tuženiku Grad Velika Gorica, Velika Gorica, Trg kralja Tomislava 34, OIB: 75834963344, isplatiti tužitelju FORTIS OGLAŠAVANJE d.o.o., Trg bana Josipa Jelačića 1, Zagreb, OIB: 58994682766, iznos od 6.983,49 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 1. travnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

III. Odbija se, kao neosnovan, tužbeni zahtjev za isplatu zakonskih zateznih kamata na iznos iz točke II. ovog rješenja preko visine dosuđene kamatne stope.

IV. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 750,00 EUR, u roku od 15 (petnaest) dana.

V. Odbija se, kao neosnovan, zahtjev tužitelja za naknadu troškova sudskih pristojbi.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi podnesenoj 1. travnja 2026. navodi da je s tuženikom sklopio Ugovor o plaćanju naknade za veliki reklamni pano Klasa: 363-02/2017-14/14, Urbroj:

238-31-13/05181-2019-8 od 8. veljače 2019. na temelju kojeg je tužitelj postavio jedan dvostrani osvijetljeni veliki reklamni pano na kčbr. 557/1 k.o. Kosnica (koje je zemljište u vlasništvu MUNUS NEKRETNINE d.o.o.) i za njegovo postavljanje se obvezao tuženiku plaćati naknadu temeljem čl. 28. Odluke o komunalnom redu ("Službeni glasnik Grada Velike Gorice" broj 10/16., 10/18. – dalje: Odluka o komunalnom redu). Navodi da je 25. travnja 2022. Visoki upravni sud Republike Hrvatske u predmetu pod brojem Usoz-118/2020 donio presudu kojom je ukinuo čl. 28. st. 1. Odluke o komunalnom redu, a koje rješenje je doneseno povodom zahtjeva za ocjenu zakonitosti sukladno čl. 162. Zakona o upravnim sporovima kojim je propisano da će sud ukinuti opći akt ako nije u suglasnosti sa zakonom ili statutom javnopravnog tijela. Iz navedene presude proizlazi utvrđenje da je osporenim odredbom Odluke u dijelu "zemljište u vlasništvu pravnih ili fizičkih osoba i objekte" Gradsko vijeće povrijedilo zakon, jer jedinica lokalne samouprave nije ovlaštena kao vlastiti prihod propisati plaćanje naknade za reklamne predmete i natpise postavljene na površinama koje nisu u njezinom vlasništvu, odnosno za plaćanje koje nema temelja u posebnim zakonima. Tužitelj naglašava da su sve činjenice na kojima je sud temeljio svoju presudu postojale već u trenutku sklapanja Ugovora o plaćanju naknade između tužitelja i tuženika te da nezakonitost sporne odredbe nije nastupila njezinim ukidanjem od strane Visokog upravnog suda Republike Hrvatske 2022., već je ista postojala od trenutka njezina donošenja, čime odluka Visokog upravnog suda Republike Hrvatske ima isključivo deklaratorni učinak budući da jedinica lokalne samouprave nije nikada imala zakonsko uporište, niti ovlaštenje propisati naplaćivanje naknada na privatnim zemljištima u vlasništvu fizičkih ili pravnih osoba. Stoga je za zaključiti da ista nije nikada niti mogla proizvoditi pravne učinke za ugovorne strane čak niti prilikom sklapanja Ugovora o plaćanju naknade. Time predmetni ugovor smatra ništetnim jer je protivan prisilnim propisima. Dodaje da je sud u parničnom postupku ovlašten preispitati zakonitost općeg akta koji više nije na snazi, pri čemu se poziva na sudsku praksu Vrhovnog suda Republike Hrvatske (Rev-901/2022) i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (PŽ-4343/2024). Tužbenim zahtjevom predlaže da sud utvrdi da je čl. 28. Odluke o komunalnom redu nezakonit, da se utvrdi da je ništetan Ugovor o plaćanju naknade od 8. veljače 2019. i da se obveže tuženika na isplatu tužitelju iznosa od 6.983,49 EUR koji je tužitelj platio po spornom ugovoru, sve sa zateznim kamatama tekućim od podnošenja tužbe do isplate po kamatnoj stopi određenoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 155/23., 69/26. – dalje: ZOO) koja se primjenjuje na odnose proizašle iz trgovačkog ugovora.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu koji je podnio 14. svibnja 2026. u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev. Ne spori da su stranke 8. veljače 2019. sklopile Ugovor o plaćanju naknade za veliki reklamni pano koji je bio postavljen na nekretnini označenoj kao kčbr. 557/1 k.o. Kosnica i da je za njegovo postavljanje tužitelj bio dužan plaćati naknadu tuženiku temeljem čl. 28. st. 1. Odluke o komunalnom redu. Nije sporna visina tužbenog zahtjeva u smislu iznosa koji su plaćeni po predmetnom Ugovoru (list 86. spisa). Tuženik navodi da je nakon donošenja presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske od 25. travnja 2022. pod brojem Usoz-118/2020 donio Odluku o izmjeni Odluke o komunalnom redu ("Službeni glasnik Grada Velike Gorice" broj 5/22.) kojim je izmijenjen čl. 28. st. 1. Odluke o komunalnom redu sukladno navedenoj presudi. Osim toga, tuženik je obavijestio tužitelja da sa danom 27. svibnja 2022. nije u obvezi plaćati naknadu za veliki reklamni pano koji je bio predmet Ugovora. Smatra da ovaj sud nije ovlašten ocjenjivati zakonitost općeg akta koji više nije na

snazi i ne proizvodi pravne učinke. Dodaje da ukinuta odredba općeg akta prestaje važiti danom objave presude u Narodnim novinama pa je naknada po Ugovoru naplaćivana, do donošenja predmetne presude, temeljem važeće odredbe Odluke o komunalnom redu. Dodatno tuženik ističe prigovor zastare jer je od raskida Ugovora (27. svibnja 2022.) do podnošenja tužbe, prošlo više od tri godine.

3. Sud je tijekom postupka pročitao isprave koje su stranke priložile u sudski spis koje je ocijenio u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku, "Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. - odluka USRH, 84/08, 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14. - odluka USRH i 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., 146/25. – dalje: ZPP).

4. Na temelju ocjene svakog pojedinog dokaza i svih dokaza u njihovoj međusobnoj vezi, sud je došao do uvjerenja da je tužbeni zahtjev osnovan u pretežitom dijelu.

5. Naime, predmet spora predstavlja zahtjev tužitelja za utvrđenje ništetnosti Ugovora o plaćanju naknade, Klasa: 363-02/2017-14/14, Urbroj: 238-31-13/05181-2019-8 za veliki reklamni pano od 8. veljače 2019. i za isplatu iznosa od 6.983,49 EUR koji je tužitelj platio tuženiku na osnovu tog ugovora, sa pripadajućim zateznim kamatama tekućim na pojedinačne iznose od podnošenja tužbe do isplate.

6. Između stranaka nije sporno da su sklopile Ugovor o plaćanju naknade, Klasa: 363-02/2017-14/14, Urbroj: 238-31-13/05181-2019-8 od 8. veljače 2019. i da je na osnovu tog ugovora tužitelj tuženiku plaćao naknadu. Nisu sporni iznosi koje je tužitelj po osnovi spornog ugovora platio tuženiku. Također nije sporno da je odredba čl. 28. st. 1. Odluke o komunalnom redu ukinuta presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske pod brojem Usoz-118/2020 od 25. travnja 2022.

7. Između stranaka je sporna valjanost navedenog Ugovora s obzirom na tuženikove tvrdnje da je isti sklopljen na temelju Odluke o komunalnom redu koja je bila na snazi u trenutku sklapanja Ugovora te da je Ugovor raskinut odmah nakon što je predmetna Odluka o komunalnom redu ukinuta presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske. Samim je time sporna i osnovanost tužbenog zahtjeva u cijelosti. Sporno je i pitanje zastare utužene tražbine.

8. Ugovor o plaćanju naknade za veliki reklamni pano od 8. veljače 2019. (list 58.-59. spisa) sklopljen je između tuženika kao Grada i tužitelja kao korisnika, a predmet tog ugovora je plaćanje naknade za postavljeni veliki reklamni pano (tip 3) ukupne oglasne površine 120,00 m² na kčr 557/1 k.o. Kornica, temeljem čl. 28. st. 1. Odluke o komunalnom redu u iznosu od 1.814,40 kn mjesečno.

9. Odredbom čl. 28. st. 1. Odluke o komunalnom redu (list 49.-51. spisa) propisano je da se za postavljanje plakata i reklamnih predmeta iz čl. 20. navedene Odluke na javne površine zemljište u vlasništvu fizičkih ili pravnih osoba i objekte plaća naknada koju ovisno o zoni u kojoj se postavljaju, oglasnoj površini odnosno veličini, vrsti i tipu određuje općim aktom Gradsko vijeće.

10. Presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske pod brojem Usoz-118/2020 od 25. travnja 2022. (list 60.-64. spisa) ukinut je čl. 28. st. 1. Odluke o

komunalnom redu. Iz obrazloženja navedene presude proizlazi da je sud utvrdio kako je tom odredbom Odluke o komunalnom redu u dijelu "zemljište u vlasništvu fizičkih i pravnih osoba" Gradsko vijeće povrijedilo zakon jer jedinica lokalne samouprave nije ovlaštena kao vlastiti prihod propisati plaćanje naknade za reklamne predmete i natpise postavljene na površinama koje nisu u njezinom vlasništvu, odnosno za plaćanje koje nema temelja u posebnim zakonima. Pritom se nadležni sud pozvao oduke tog suda donesene u istovrsnim predmetima (Usoz-341/2013-7 od 26. studenog 2014., Usoz-8/2016-7 od 13. lipnja 2016.), kao i na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-II-2688/2008 od 21. travnja 2009.

11. Odluka o komunalnom redu predstavlja opći akt (tako i Ustavni sud Republike Hrvatske u odluci pod brojem U-II-5157/2005 i dr. od 5. ožujka 2012., "Narodne novine" broj 41/2012.). Navedeno proizlazi i iz odredbe čl. 73. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi kojim je propisano da predstavničko tijelo općine, grada i županije u svom samoupravnom djelokrugu donosi odluke i druge opće akte, u skladu sa svojim statutom.

12. Prema odredbi čl. 3. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" broj 20/10., 143/12., 152/14.) predmet upravnog spora je i ocjena zakonitosti općeg akta jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koja ima javnu ovlast i pravne osobe koja obavlja javnu službu. O Zakonitosti općih akata, u skladu čl. 12. navedenog Zakona, odlučuje Visoki upravni sud, s time da, prema odredbi čl. 83. Zakona o upravnim sporovima postupak ocjene zakonitosti općeg akta Visoki upravni sud pokreće na zahtjev fizičke ili pravne osoba ili skupine osoba povezanih zajedničkim interesom ako je pojedinačnom odlukom javnopravnog tijela koja se temelji na općem aktu došlo do povrede njihova prava ili pravnog interesa. Zahtjev se podnosi u roku od 30 dana od dostave odluke. Postupak ocjene zakonitosti općeg akta Visoki upravni sud može pokrenuti po službenoj dužnosti, na temelju obavijesti građana, pučkog pravobranitelja ili na zahtjev suda. Prema odredbi čl. 86. st. 3. i 4. ovog Zakona sud će presudom ukinuti opći akt, ili pojedine njegove odredbe, ako utvrdi da nije suglasan sa zakonom ili statutom javnopravnog tijela, s time da ukinuti opći akt prestaje važiti, odnosno ukinute odredbe općeg akta prestaju važiti danom objave presude Visokog upravnog suda u Narodnim novinama. Kad prestanu postojati pretpostavke za vođenje postupka, sud će isti rješenjem obustaviti (čl. 88. st. 2. navedenog Zakona).

13. U konkretnom je slučaju sporna odredba Odluke o komunalnom redu ukinuta presudom nadležnog suda uslijed utvrđenja da ista nije suglasna sa zakonom i ta je odredba prestala važiti objavom presude od 25. travnja 2022. u Narodnim novinama. Dakle, odredba čl. 28. st. 1. Odluke o komunalnom redu na temelju koje je sklopljen Ugovor o plaćanju naknade od 8. veljače 2019. ukinuta je zbog utvrđenja njegove nezakonitosti. Samim time ovaj sud nije morao preispitivati zakonitost tog općeg akta jer je presudom nadležnog tijela već utvrđena njegova nezakonitost.

14. Radi se o općem aktu koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja spornog ugovora te njegov sadržaj ima učinak na valjanost pravnog posla koji je temeljem njega sklopljen. Naime, predmetni je ugovor sklopljen temeljem nezakonite odredbe općeg akta koja je nezakonita od samog početka njezina donošenja neovisno o tome što je ona ukinuta s djelovanjem ex nunc.

15. Naime, sporno je ovlaštenje tuženika da Odlukom o komunalnom redu uredi pitanje plaćanja naknade za postavljanje reklama i reklamnih panoa na površinama koje nisu javne, odnosno koje su u privatnom vlasništvu. Takvo ovlaštenje ovaj sud, jednako kao i Visoki upravni sud Republike Hrvatske, ne pronalazi u odredbama Zakona o komunalnom gospodarstvu ("Narodne novine" broj: 36/95., 109/95., 21/96., 70/97., 128/99., 57/00., 129/00., 59/01., 26/03. - službeni pročišćeni tekst, 82/04., 110/04., 178/04., 38/09., 79/09., 153/09., 153/09., 49/11., 84/11., 90/11., 144/12., 56/13., 94/13., 153/13., 147/14., 36/15., 68/18.), a navedeno ne proizlazi niti iz propisa kojima je reguliran djelokrug i financiranje jedinica lokalne samouprave (Zakon o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi, "Narodne novine" br. 33/01., 60/01., 129/05., 109/07., 36/09., 125/08., 36/09., 150/11., 19/13. - službeni pročišćeni tekst, 144/12., 137/15. - službeni pročišćeni tekst, 123/17.) i Zakon o financiranju jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, "Narodne novine" broj 117/93., 92/94., 69/97., 33/00., 73/00., 127/00., 59/01., 107/01., 117/01., 150/02., 147/03., 132/06., 26/07., 73/08., 25/12., 147/14., 100/15., 115/16., 127/17.).

16. Prema tada važećoj odredbi čl. 29. Zakona o financiranju jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave vlastiti izvori sredstava općine i grada jesu prihodi od vlastite imovine, u smislu čl. 68. st. 3. toč. 1., 2., 3. i 4. Zakona o lokalnoj samoupravi i upravi; općinski, odnosno gradski porezi u skladu s ovim Zakonom; novčane kazne i oduzeta imovinska korist za prekršaje koje sami propišu; upravne pristojbe u skladu s posebnim zakonom, boravišne pristojbe, u skladu s posebnim zakonom; komunalne naknade, doprinosi i druge naknade utvrđene posebnim zakonom; naknade za uporabu javnih, općinskih ili gradskih površina te drugi prihodi utvrđeni posebnim zakonom.

17. U primjeni odredbe čl. 68. st. 3. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi, pored taksativno nabrojanih prihoda, jedinice mogu ostvarivati i druge prihode, što podrazumijeva prihode utvrđene zakonom.

18. Prema odredbi čl. 19. st. 1. Zakona o komunalnom gospodarstvu komunalna je naknada prihod proračuna jedinice lokalne samouprave, a sredstva komunalne naknade namijenjena su financiranju obavljanja djelatnosti odvodnje atmosferskih voda, održavanja čistoće u dijelu koji se odnosi na čišćenje javnih površina, održavanja javnih površina, održavanja nerazvrstanih cesta, održavanja groblja i krematorija i javne rasvjete. Kasnijim Zakonom o komunalnom gospodarstvu ("Narodne novine" br. 68/18., 110/18., 32/20.) propisano je da u svrhu uređenja naselja te uspostave i održavanja komunalnog reda u naselju predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donosi odluku o komunalnom redu kojom se propisuje, između ostalih i 1. uređenje naselja, koje obuhvaća uređenje pročelja, okućnica i dvorišta zgrada u vlasništvu fizičkih ili pravnih osoba u dijelu koji je vidljiv površini javne namjene, te određivanje uvjeta za postavljanje tendi, reklama, plakata, spomen-ploča na građevinama i druge urbane opreme te klimatizacijskih uređaja, dimovodnih, zajedničkih antenskih sustava i drugih uređaja na tim zgradama koji se prema posebnim propisima grade bez građevinske dozvole i glavnog projekta (toč. 1.).

19. Iako je tužitelj Odlukom o komunalnom redu, u svrhu uređenja naselja te uspostave i održavanja komunalnog reda u naselju, ovlašten propisati i uređenje naselja koje uključuje i postavljanje reklama na nekretninama u vlasništvu drugih fizičkih i pravnih osoba u dijelu koji je vidljiv površini javne namjene, ovo ovlaštenje,

koje proizlazi iz Zakona o komunalnom gospodarstvu, ne daje tuženiku i pravo propisati obvezu plaćanja naknade tužitelju za postavljanje reklame kada je postavljena na nekretnini u vlasništvu drugih.

20. Iz navedenih odredbi stoga ne proizlazi da bi jedinica lokalne samouprave bila ovlaštena općim aktom urediti pitanje naplate naknade za postavljanje reklama i reklamnih panoa na nekretninama u privatnom vlasništvu odnosno na nejavnim površinama. U odnosu na ovlaštenje tuženika za plaćanje ovakve naknade i Vrhovni sud Republike Hrvatske je rješenjem pod brojem Revd-2054/2020 od 15. rujna 2020. dopustio podnošenje revizije.

21. Obzirom na navedeno Odluka o komunalnom redu u dijelu odredbe čl. 28. st. 1. kojom je propisana obveza plaćanja naknade za postavljanje reklama i reklamnih panoa na zemljište i objekte (koji nisu javni) u suprotnosti je sa zakonom. Navedeno utvrđenje nije suprotno niti utvrđenjima i ocjeni Visokog upravnog suda Republike Hrvatske koji je odlučivao o zakonitosti sporne odredbe općeg akta u predmetu pod brojem Usoz-118/2020 od 25. travnja 2022.

22. Dakle, ovaj je sud kao prethodno pitanje utvrdio da je nezakonita Odluka o komunalnom redu u dijelu odredbe čl. 28. st. 1. na temelju koje je Ugovorom od 8. veljače 2019. ugovoreno plaćanje naknade tuženiku za postavljanje velikog reklamnog panoa na zemljištu u privatnom vlasništvu.

23. S obzirom da je odredbom čl. 322. ZOO određeno da je ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo, a imajući u vidu naprijed navedene zaključke, ocijenjeno je da je Ugovor od 8. veljače 2019. ništetan i da kao takav ne proizvodi pravne učinke. Stoga je odlučeno kao pod točkom I. izreke presude.

24. Dio petita kojim se zahtijeva utvrđenje da je čl. 28. Odluke o komunalnom redu nezakonit je suvišan jer tužitelj traženu pravnu zaštitu, koju temelji na tvrdnji da je zbog nezakonitosti sporne odredbe Odluke o komunalnom redu predmetni ugovor ništetan, ostvaruje zahtjevom za utvrđenje ništetnosti koji je sud prihvatio.

25. U smislu čl. 323. st. 1. ZOO, u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora, a ako to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje (čl. 323. st. 1. ZOO).

26. Kako je predmetni ugovor utvrđen ništetnim, tužitelj je ovlašten, po pravilima o stjecanju bez osnove (čl. 1111. ZOO), tražiti vraćanje svega što je na osnovu tog ugovora dao.

27. Na temelju nespornih činjenica sud je utvrdio da je tužitelj temeljem Ugovora od 8. veljače 2019. tuženiku na ima naknade platio ukupno 6.983,49 EUR.

28. Stoga je primjenom odredbe čl. 1111. ZOO valjalo obvezati tuženika na isplatu navedenog iznosa tužitelju i to sa zateznim kamatama tekući od podnošenja

zahtjeva za isplatu (tužbe) pa do isplate po stopi određenoj čl. 29. st. 2. ZOO koja se primjenjuje na ostale odnose jer se ovdje ne radi o odnosu iz trgovačkog ugovora, već o plaćanju s osnove stečenog bez osnove. (točka II. i III. izreke presude).

29. U odnosu na istaknuti prigovor zastare potraživanja koje se odnosi na vraćanje iznosa koji je tuženik stekao bez osnove, ukazuje se kako je Vrhovni sud Republike Hrvatske na sjednici građanskog odjela tog suda od 30. siječnja 2020. zauzeo pravno shvaćanje da zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz čl. 323. st. 1. ZOO kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustavovljena ništetnost ugovora. Stoga, a budući da tražbina po osnovi povrata onoga što je tuženik primio na temelju ništetne odredbe zastarijeva u općem zastarnom roku od pet godina (čl. 225. ZOO), koji rok još nije počeo teći jer je tek ovom presudom utvrđena ništetnost ugovora, razvidno je da nije nastupila zastara.

30. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 5. ZPP. Naime, tužitelj je uspio u cijelosti u odnosu na glavno potraživanje, dok nije uspio samo djelomično i to u odnosu na sporedna traženja, a zbog kojeg dijela zahtjeva nisu nastali posebni troškovi.

31. Tužitelju su, kao potrebni za vođenje ovog spora (čl. 155. ZPP) priznati troškovi sastava tužbe i podneska od 18. lipnja 2026. u iznosima od po 200,00 EUR za svaki podnesak prema Tbr. 7. toč. 1. i Tbr. 8. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23.) te troškovi zastupanja na ročištu 15. srpnja 2026. u iznosu od 200,00 EUR prema Tbr. 9. toč. 1. Tarife, što uvećano za PDV po stopi od 25% ukupno iznosi 750,00 EUR.

32. Nisu mu priznati troškovi sudskih pristojbi jer u tom dijelu zahtjev tužitelja nije određen s obzirom na visinu u skladu s čl. 164. st. 2. ZPP.

33. Slijedom izloženog, odlučeno je kao pod točkama IV. i V. izreke ovog rješenja.

U Zagrebu 26. kolovoza 2026.

SUDAC
Maja Hilje

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku 15 (petnaest) dana od dana kada se smatra da joj je ostava presude obavljena, odnosno od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje ili od dana dostave prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi pismeno, putem ovog suda.

Broj zapisa: **9-3088c-2fbb7**

Kontrolni broj: **02cf6-aa86e-e649d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MAJA HILJE, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.